

[Hartel.]

rasket, da Priskontrolraadets Bekendtgørelse kom den 17. Maj i Aar, altsaa 6 Dage efter Ministerens Udtalelser her i denne Sal. Denne Bekendtgørelse sagde nemlig lige det stik modsatte af, hvad Ministeren havde udtalt. Der oplyses heri ganske ugenert følgende:

„Aarsbonus ydes til Medlemmerne af „Landsorganisationen af danske Bødkermestre“ og „Centralforeningen af danske Bødkermestre“, som ved en Aarsafslutning dokumenterer at have købt hele deres Aarsforbrug af Staver og Bunde til Smørdritler og Smørfjerdinger hos Foreningens Medlemmer, uden at de forud skal have forpligtet sig hertil.“

Det vilde i Grunden være af stor Interesse at faa oplyst, om det er Handelsministerens Udtalelser her i Salen, der skal være gældende, eller om det er Priskontrolraadets Bekendtgørelse, der skal være det afgørende. Jeg er desværre forberedt paa, at det nok skal forblive ved Priskontrolraadets Afgørelse, til Trods for at Ministerens Udtalelser her var langt mere tiltalende og vilde være af virkelig Værdi for Forbrugerne, om de var blevet omsat i Praksis. Hvorledes Ministeren og den ham underlagte Administration kan have saa diametralt modsatte Opfattelser, vil jeg gerne afæske Handelsministeren en Forklaring paa.

Det kunde ogsaa være rart at vide, om det er Meningen, at Priskontrolraadet for Tid og Evighed skal have Lov at sidde uden Resultat og undersøge Spørgsmaalet om Rimeligheden af de af Sammenslutningen fastsatte Priser, der, som jeg har oplyst gentagne Gange her i Salen, naar op til 47 pCt. over det, som man med Rimelighed kunde anse for Prisen. Ministeren udtalte ganske vist ved tredie Behandling af Tillægsbevillingsloven, saaledes som jeg nævnte før, at en Del Prisaftaler er nødvendige, og det er jo desværre muligt, at naar Ministeren har et saadant Syn paa Prisaftaler, kan man ikke vente, at der fra Priskontrolraadets Side sker noget effektivt over for den meget uheldige Form for Prisdannelse, der finder Sted gennem Prisaftaler. Det er muligt, at det hele kun gaar ud paa at faa Befolkningen til at tro, at der sker noget paa dette Omraade, at man virkelig vil gribe ind over for Priserne; det er muligt, at det er tilfredsstillende for Regeringen, om man kan faa bibragt Befolkningen denne Tro. Det vigtigste vilde efter min Mening være, om der virkelig skete noget, saa Priserne blev billigere. Det vilde

være et førsteklasses Middel til Bekæmpelse af Dyrtid, at man i Stedet for en Række nye Forordninger og Oprettelse af nye Raad ganske simpelt erklærede, at alle de bestaaende 500 Prisaftaler fra og med 3. September i Aar var ophævet, saaledes at man dog havde en vis Mulighed for at faa en fri Prisdannelse paa Hjemmemarkedet.

Jeg vil ligeledes henlede Handelsministerens Opmærksomhed paa Nationalbankens uheldige Bestemmelse af 26. September vedrørende Betaling til Udlandet. Det er over for mig blevet dokumenteret, at svenske Afskibere, f. Eks. Afskibere af Trælaster, har forstaaet denne Bekendtgørelse saaledes, at der var Betalingsvanskeligheder i Danmark, saaledes at man maatte nære Betænkkelighed ved at yde Kredit, og at man derfor er gaaet over til at forlange kontant Betaling. Det er meget uheldigt, om Bekendtgørelsen har faaet denne Virkning. Paa et Tidspunkt, hvor vi meget godt kunde have Brug for den Kredit, som kunde tilflyde os fra Udlandet, altsaa i fremmed Mønt, har Nationalbanken med andre Ord ved denne Bestemmelse gjort mere Skade end Gavn i vort Forhold til Udlandet og ødelagt Kreditmuligheder, som danske Importører hidtil har haft, jeg kan godt sige Aldershævd paa i deres Forhold til de udenlandske Leverandører.

Da vi for cirka et halvt Aar siden gik til Folkeafstemning om Grundlovsforslaget, var der vel ingen, der vilde have troet, at den Sag, som da optog alle Sind saa voldsomt, skulde forsvinde saa sporløst ud af den almindelige Interesse, som det er sket i dette Tilfælde. Man kan vel godt sige, at Grundlovsforslaget er forsvundet praktisk talt ubegrædt og sporløst. Det danske Folk har faaet en Række andre betydelige og mere nærliggende Opgaver at tage Vare paa, og det var et Held for os, at vi nu ikke stod i en Situation, hvor vi skulde til at indføre et nyt Forfatningssystem med dertil hørende Rækker af Valg. Det gaar jo somme-tider i Livet saaledes, at Lykken kan være bedre end Forstanden.

Derfor maa jeg ogsaa slutte mig til den højtærede Statsminister, naar han har taget Afstand fra, at der i indeværende Samling forelægges rent politiske Forslag. Vi kan faa nok at gøre med Dagen og Vejen og med at dokumentere den Vilje til Neutralitet og Samling om Tidens store Opgaver, der i Virkeligheden besjæler det danske Folks overvældende Flertal. Jeg ved godt, og jeg har ogsaa paatalt paa rette Sted, hvilket denne Sal maa siges at være, at der fra Enkeltmænd og i visse Blade er fremkom-